

**แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2
ระยะ: ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)**

**จัดทำโดย
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
(เชียงใหม่ พะเยา แพร่ น่าน)**

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ระยะ ๕ ปี (๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีศักยภาพในด้านที่ตั้ง สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มล้านนาตะวันออกที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถกรรมอุตสาหกรรม/สินค้าชุมชน เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา ชา กาแฟ และผลไม้ (ลิ้นจี่ ลำไย) มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่หลากหลาย นอกจากนี้ สามารถที่จะพัฒนาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่ม GMS และ AEC ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ประกอบกับมีสถาบันการศึกษาหลายระดับพร้อมรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่หลากหลาย เหมาะแก่การประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเป็นจำนวนมาก แต่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อใช้ในการทำเกษตรกรรมมากขึ้น ทำให้ทรัพยากรทางธรรมชาติถูกทำลายลง กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่ราบที่เหมาะสมแก่การทำเกษตรกรรม แต่ผู้ประกอบการและผู้ผลิตสินค้าทางการเกษตรมีรูปแบบการประกอบอาชีพเลียนแบบขาดความหลากหลาย ส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และยังขาดความร่วมมือการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางการแข่งขัน

ดังนั้น ในการพัฒนาอุตสาหกรรมจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อาหาร และสมุนไพร ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” เพื่อทำการยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อาหาร และสมุนไพร ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีขีดความสามารถในแข่งขันทางธุรกิจได้อย่างเหมาะสม โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ ๒ ด้าน ได้แก่

๑) แนวทางการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหาร มีเป้าประสงค์ในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารให้มีศักยภาพในการแข่งขันระดับสากล

๒) แนวทางการพัฒนาที่ ๒ สร้างความโดดเด่นของผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรบนพื้นฐานของภูมิปัญญาสร้างสรรค์ มีเป้าประสงค์ในการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรโดยต่อยอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนการเตรียมความพร้อมในการรับมือและสร้างโอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ (Industry ๔.๐) โดยมุ่งเน้นสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต รวมถึง การสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยมีนวัตกรรมในการประกอบธุรกิจ เป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น ขายเป็น” บริการเป็นเลิศ สามารถขยายการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศ รวมทั้ง ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาลในการประกอบการ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

● เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ

● เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ มุ่งเน้นการสร้างรากฐานของอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ ทั้งด้านบุคลากร การสร้างนวัตกรรม การปรับปรุงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในขณะเดียวกันจะพัฒนาต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมและบริการเดิมที่มีความเข้มแข็ง และสร้างโอกาสให้มีการปรับตัวและสร้างศักยภาพใหม่ รวมถึง การสนับสนุนให้อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตได้เติบโต สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมของตนเอง ลดการพึ่งพาเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากต่างประเทศ เพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในระดับภูมิภาคและระดับโลก

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยผลักดันให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
- เป้าหมายของแผนย่อย ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมและบริการ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพของธุรกิจ สร้างแพลตฟอร์มสำหรับเศรษฐกิจในอนาคต สร้างความตระหนักและให้ความรู้แก่ประชาชน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ สำหรับภาคการผลิตและบริการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างนวัตกรรม และดำเนินธุรกิจใหม่ ๆ ผลักดันให้ผู้ประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมในระดับสากล และสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเพื่อขยายธุรกิจให้ครอบคลุมตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของผู้ประกอบการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และสนับสนุนการใช้ข้อมูลเปิดที่ไม่กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ในการศึกษา การวิจัยและพัฒนา และการต่อยอดทางธุรกิจ พร้อมทั้ง การสร้างและพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะความรู้เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมทั้ง อุตสาหกรรมและบริการที่ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ และสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญจากทั่วโลกให้มาทำงานในไทย ตลอดจน ให้ความช่วยเหลือและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงและรวดเร็วของเทคโนโลยี

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

- ๑) เรื่อง/ ประเด็นการปฏิรูป การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน
 - แผนการปฏิรูปประเทศด้าน อุตสาหกรรมที่เป็นเลิศ
 - เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๓ : อุตสาหกรรมอาหาร
- ๓) กิจกรรม
 - การพัฒนากระบวนการทำงานตามกลุ่มประเภทอาหาร (Segmented) แบบบูรณาการ การยกระดับสู่ผลิตภัณฑ์อาหารมูลค่าสูง และการประชาสัมพันธ์อาหารไทย
- ๔) เป้าหมายกิจกรรม
 - (๑) เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการวางแผนและการดำเนินการของอุตสาหกรรมอาหาร
 - (๒) เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอาหารของประเทศไทย
 - (๓) เพิ่มผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมอาหาร ของภูมิภาค CLMV

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑) วัตถุประสงค์ที่ ๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๒) เป้าหมายรวมที่ ๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการ ฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้ง กระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

(๑) เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

(๒) แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๒.๒ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

(๓) แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๒.๑ การพัฒนาภาคการเกษตร

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๓.๗.๑๘ การรักษาความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ ๑๒ : เสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ประเทศไทยมีความมั่นคงและปลอดภัยในด้านอาหารและน้ำ มีคุณภาพตามหลักโภชนาการอย่างเพียงพอและยั่งยืน

๔) ตัวชี้วัด พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น

๕) กลยุทธ์ ส่งเสริมการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมทางอาหาร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นความปลอดภัยของอาหารควบคู่กับการรักษาหรือเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการ และเพิ่มผลิตภาพ รวมทั้ง ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๔ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

- แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลของกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕
- โดย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
 - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
 - แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย
 - แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา
 - แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่
 - แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดน่าน
-

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ
ตอนบน ๒ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน อยู่ทางตอนบนของประเทศระยะทางจากกรุงเทพมหานคร ๗๘๕ กิโลเมตร มีชายแดนด้านเหนือติดกับประเทศเมียนมาร์ ระยะทาง ๑๓๐ กิโลเมตร (เป็นแนวภูเขา ๑๐๐ กิโลเมตร และเป็นแนวแม่น้ำ ๓๐ กิโลเมตร คือ ส่วนที่เป็นแม่น้ำกกและแม่น้ำรวก) ชายแดนด้านตะวันออกติดกับ สปป.ลาว ระยะทาง ๔๓๗ กิโลเมตร (เป็นแนวภูเขายาว ๒๑๙ กิโลเมตร และแนวแม่น้ำโขงยาว ๒๑๙ กิโลเมตร) ด้านตะวันตกติดกับจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ระยะทาง ๑๘๑.๑ กิโลเมตร ที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำปาง ๒๒๕ กิโลเมตร และด้านใต้ติดกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ที่จังหวัดอุตรดิตถ์ ระยะทาง ๓๑๓.๓๓๙ กิโลเมตร

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่รวม ๓๖,๐๒๔ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๗.๐๒ ของพื้นที่ของประเทศไทย ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด ๕๑๓,๑๑๕ ตารางกิโลเมตร โดยจังหวัดเชียงรายมีพื้นที่มากที่สุด ๑๑,๖๗๘ ตารางกิโลเมตร

ภาพที่ ๑ แผนที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้และภูเขามีสภาพความสูงจากน้ำทะเลสูงสุดที่ดอยภูคา ๑,๙๘๐ และความสูงเฉลี่ย คือ ๗๖.๑๖ ของดอยสูงที่สุดในประเทศไทย มีแม่น้ำสำคัญ ได้แก่

- แม่น้ำโขงไหลมาจากประเทศจีนและผ่านกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
- แม่น้ำยม มีต้นกำเนิดที่จังหวัดพะเยา
- แม่น้ำน่าน มีต้นกำเนิดที่จังหวัดน่าน
- แม่น้ำกก มีต้นกำเนิดที่จังหวัดเชียงใหม่ ในรัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์
- แม่น้ำอิง มีต้นกำเนิดที่จังหวัดพะเยา เป็นสาขาหนึ่งของแม่น้ำโขง โดยไหลลงแม่น้ำโขงที่บ้าน

ปากอิง ม.๑๖ ตำบลศรีดอนชัย อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เป็นต้น

การแบ่งเขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย ๕๐ อำเภอ ๓๖๙ ตำบล ๔,๑๓๑ หมู่บ้าน ดังนี้

จังหวัด	เขตการปกครอง		
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน
เชียงราย	๑๘	๑๒๔	๑,๗๕๓
พะเยา	๙	๖๘	๗๗๙
แพร่	๘	๗๘	๗๐๘
น่าน	๑๕	๙๙	๘๙๓
รวม	๕๐	๓๖๙	๔,๑๓๑

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีประชากรในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ รวม ๒,๖๗๖,๔๕๙ คน แบ่งเป็นชาย ๑,๓๐๗,๓๕๗ คน หญิง ๑,๓๖๙,๑๐๒ คน ซึ่งสัดส่วนของชายและหญิงเมื่อเทียบกับประชากรทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๘๕ และ ๕๑.๑๕ ตามลำดับ ในขณะที่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ประชากรรวม ๒,๖๙๐,๖๑๓ คน แบ่งเป็นชาย ๑,๓๑๖,๐๔๔ คน หญิง ๑,๓๗๔,๕๖๙ คน หากพิจารณาแยกตามจังหวัด พบว่า จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เริ่มลดลงทุกจังหวัด ทั้งนี้ สอดคล้องกับบริบทของประเทศที่เข้าสู่สังคมสูงวัยที่มีแนวโน้มของจำนวนประชากรจะลดลง

เศรษฐกิจของจังหวัดในกลุ่มภาคเหนือโดยรวม ในช่วงที่ผ่านมาขยายตัวไม่ค่อนักเนื่องจากได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ตั้งแต่ช่วงปี ๒๕๖๒ จนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้ทุกภาคส่วนได้รับผลกระทบอย่างมาก ทั้งในระดับต้นน้ำถึงปลายน้ำ ผลผลิตทางการเกษตรมีปริมาณที่น้อยลงอย่างมาก การส่งออกสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้านมีสัดส่วนที่น้อยกว่าเดิม บางกิจการถึงขั้นหยุดประกอบการเนื่องจากได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว

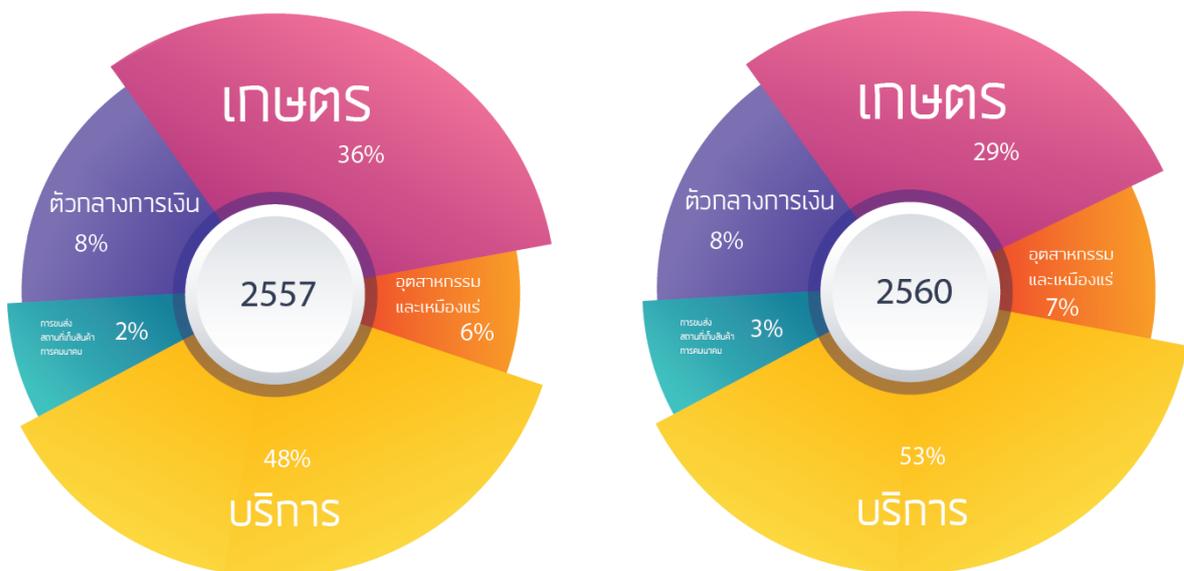
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เมื่อจำแนกรายสาขา พบว่า มูลค่าผลผลิตผลิตภัณฑ์มวลรวมที่แท้จริงของกลุ่มจังหวัดในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มูลค่าผลผลิตผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเกษตร เท่ากับ ๒๑,๑๒๓ ล้านบาท และนอกภาคเกษตร อยู่ที่ ๘๙,๙๔๐ ล้านบาท ในขณะที่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มูลค่าผลผลิตผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเกษตร เท่ากับ ๒๐,๗๕๘ ล้านบาท และนอกภาคเกษตรอยู่ที่ ๘๑,๘๖๕ ล้านบาท ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ๒๕๖๐ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๗๕ และมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมนอกภาคเกษตร ร้อยละ ๙.๘๖

ในส่วนภาคการผลิตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ อยู่ที่ ๑,๒๐๘ ล้านบาท ในขณะที่ พ.ศ. ๒๕๕๘ เท่ากับ ๑,๐๗๗ ล้านบาท ดังนั้น หากเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ๒๕๖๐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๑๖ (รายละเอียดในตารางที่ ๙)

หากพิจารณาแต่ละสาขาการผลิตที่สำคัญเทียบกับผลผลิตผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พบว่า ภาคบริการมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ อยู่ที่ร้อยละ ๔๘ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕๓ ในปี ๒๕๖๐ ในขณะที่สัดส่วนภาคเกษตรเมื่อเทียบกับผลผลิตผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดลดลงจากร้อยละ ๓๖ ลดลงเหลือร้อยละ ๒๙ นอกจากนี้ ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นร้อยละ ๗ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐

จากการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสาขาผลิตที่สำคัญของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ซึ่งปัจจุบันภาคบริการเป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื้อให้มีคุณภาพสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และการขยายตัวของโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ จากนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ภาพที่ ๒ สัดส่วนของสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญ

ด้านอุตสาหกรรม

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ กลุ่มจังหวัดฯ มีจำนวนสถานประกอบการทั้งสิ้น ๑๔๑,๕๑๗ แห่ง เมื่อพิจารณาจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่า กิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านการผลิต มีจำนวนมากที่สุด ๔๒,๒๑๓ แห่ง รองลงมา คือ ด้านการขายปลีก จำนวน ๓๘,๙๑๖ แห่ง และด้านบริการอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๑๔,๙๑๙ แห่ง ตามลำดับ หากพิจารณารายจังหวัด พบว่า จำนวนสถานประกอบการในจังหวัดเชียงราย มีมากที่สุด จำนวน ๕๒,๖๒๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๘ ของสถานประกอบการทั้งหมด รองลงมาเป็น จังหวัดแพร่ และน่าน จำนวน ๓๙,๙๙๒ แห่ง และ ๒๘,๐๓๖ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๖ และ ๑๙.๘๑ ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดพะเยามีสถานประกอบการน้อยที่สุด จำนวน ๒๐,๘๖๔ แห่ง ซึ่งมีสัดส่วนของสถานประกอบการ ร้อยละ ๑๔.๗๔ เมื่อเทียบกับสถานประกอบการทั้งหมด

ตารางที่ ๑ จำนวนสถานประกอบการ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๖๐

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	จังหวัดเชียงราย	จังหวัดพะเยา	จังหวัดแพร่	จังหวัดน่าน	กลุ่มจังหวัดฯ
การผลิต	๗,๙๕๐	๕,๔๖๗	๑๗,๒๔๙	๑๑,๕๔๗	๔๒,๒๑๓
การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่ง ปฏิกูล	๖๑	๒๙	๖๘	๑๘	๑๗๖
การก่อสร้าง	๑,๘๒๘	๕๖๗	๑,๒๘๕	๗๖๒	๔,๔๔๒
การขาย – ซ่อมแซมยานยนต์และจักรยายนต์	๓,๔๔๑	๑,๒๘๗	๑,๕๐๗	๑,๒๑๖	๗,๔๕๑
การขายส่ง	๑,๘๓๓	๖๕๘	๑,๒๔๑	๘๑๗	๔,๕๔๙
การขายปลีก	๑๗,๗๕๙	๕,๗๘๕	๘,๖๐๗	๖,๗๖๕	๓๘,๙๑๖
การขนส่งทางบกสถานที่เก็บสินค้า	๑,๗๐๓	๑,๐๖๙	๗๔๑	๘๐๐	๔,๓๑๓
ที่พักแรม	๖๓๘	๑๓๕	๑๑๓	๒๓๗	๑๑๒๓
บริการอาหารและเครื่องดื่ม	๖,๙๕๘	๒,๓๗๒	๓,๓๘๖	๒,๒๐๓	๑๔,๙๑๙
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒๑๓	๑๔๖	๓๐	๖๑	๔๕๐
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๓,๔๒๗	๗๖๒	๑,๖๔๐	๕๘๙	๖,๔๑๘
กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๔๙๓	๑๓๕	๑๔๓	๑๔๘	๙๑๙
กิจกรรมบริหารและการบริการสนับสนุน	๑,๐๒๓	๓๕๙	๓๖๙	๒๖๐	๒,๐๑๑
ศิลปะความบันเทิงและนันทนาการ	๔๐๙	๙๒	๔๖๖	๒๔๖	๑,๒๑๓
กิจกรรมอื่น ๆ	๔,๘๘๗	๒,๐๐๐	๓,๑๔๕	๒,๓๖๗	๑๒,๓๙๙
กิจกรรมด้านโรงพยาบาลเอกชน	๒	๑	๒	-	๕
รวม	๕๒,๖๒๕	๒๐,๘๖๔	๓๙,๙๙๒	๒๘,๐๓๖	๑๔๑,๕๑๗

ที่มา : จำนวนสถานประกอบการ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจภาค และจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๐ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๒

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑. การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม โดยกำหนดปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของกลุ่มจังหวัด ได้นำเอาข้อมูลหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นจริงมาวิเคราะห์หาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ดังนี้

เกณฑ์ความหมายของระดับความสำคัญของสถานะแวดล้อม

๕	หมายถึง	มีความสำคัญมากที่สุด
๔	หมายถึง	มีความสำคัญมาก
๓	หมายถึง	มีความสำคัญปานกลาง
๒	หมายถึง	มีความสำคัญน้อย
๑	หมายถึง	มีความสำคัญน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญสภาพแวดล้อม

๔.๒๑ - ๕.๐๐	หมายถึง	มีความสำคัญมากที่สุด
๓.๔๑ - ๔.๒๐	หมายถึง	มีความสำคัญมาก
๒.๖๑ - ๓.๔๐	หมายถึง	มีความสำคัญปานกลาง
๑.๘๑ - ๒.๖๐	หมายถึง	มีความสำคัญน้อย
๑.๐๐ - ๑.๘๐	หมายถึง	มีความสำคัญน้อยที่สุด

จุดแข็ง (Strength)

ลำดับ	จุดแข็ง (Strength)	คะแนน
S๑	๑. เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม GMS ซึ่งเป็นโอกาสในการดำเนินกิจกรรมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวร่วมกัน	๔.๓๓
S๒	๒. มรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นกลุ่มล้านนาตะวันออกที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถอุตสาหกรรม	๔.๓๔
S๓	๓. ระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงกับเมืองหลักในเขตภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง GMS และประเทศข้างเคียง	๔.๑๔
S๔	๔. โครงการหลวงและศูนย์ศึกษาพัฒนาตามโครงการพระราชดำริที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัด	๔.๑๖
S๕	๕. มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ข้าว ยางพารา ลำไย ลิ้นจี่ ชา กาแฟ และสับปะรด ที่สามารถทำรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัดทั้งเป็นสินค้าสดและแปรรูป	๔.๑๕
S๖	๖. เป็นศูนย์กลางทางการศึกษา มีผลงานวิจัยและพัฒนา และสร้างองค์ความรู้เทคโนโลยีที่มีศักยภาพเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัด	๔.๐๐
S๗	๗. มีการสั่งสมองค์ความรู้ของปราชญ์ชุมชน	๓.๘๕
S๘	๘. มีความมั่นคงและความปลอดภัยทางครอบครัวและสังคม	๓.๙๐

ลำดับ	จุดแข็ง (Strength)	คะแนน
S๙	๙. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามและเป็นฐานให้กับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	๔.๓๐
	รวม	๔.๑๓

จุดอ่อน (Weakness)

ลำดับ	จุดอ่อน (Weakness)	คะแนน
W๑	๑. มีปัญหาหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐาน ซึ่งเป็นผลมาจากการเผาป่า การเผาในที่โล่ง และการเผาวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ส่งผลกระทบต่อตรงต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ภาวะเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๔.๔๘
W๒	๒. มีการบุกรุกและตัดไม้ทำลายป่าเพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่ป่าต้นน้ำ ความสมดุลของระบบนิเวศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ก่อให้เกิดปัญหาการชะล้างหน้าดินในพื้นที่ลาดชัน อุทกภัย ภัยแล้ง	๔.๔๐
W๓	๓. ชุมชนท้องถิ่นยังไม่สามารถนำทรัพยากรการท่องเที่ยวและทุนทางสังคมที่มีอยู่ รวมทั้ง โอกาสของความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน	๔.๑๘
W๔	๔. ขาดระบบการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ และไม่สามารถนำน้ำมาใช้ประโยชน์ด้านเกษตรกรรมอย่างคุ้มค่า	๔.๔๐
W๕	๕. ผลผลิตทางการเกษตรไม่มีความสม่ำเสมอกับความต้องการทางการตลาด และขาดการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน	๔.๐๓
W๖	๖. การขยายตัวของพื้นที่เมือง ชุมชน และอุตสาหกรรมที่ขาดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง โดยเฉพาะการกำจัดขยะมูลฝอย คุณภาพแหล่งน้ำผิวดินมีแนวโน้มแยลง สาเหตุหลักมาจากน้ำเสียของชุมชนเมือง ชุมชนที่อาศัยริมน้ำ การท่องเที่ยว (รีสอร์ต โรงแรม) และการปนเปื้อนของสารเคมีที่ใช้ในพื้นที่เกษตรกรรม	๔.๒๒
W๗	๗. เครือข่ายทางการค้ายังไม่มีความเข้มแข็งส่งผลต่อการกระจายสินค้าทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ	๔.๑๑
W๘	๘. สินค้าชุมชนมีลักษณะคล้ายคลึงกัน และขาดองค์ความรู้ในด้านการพัฒนา	๔.๑๙
	รวม	๔.๓๐

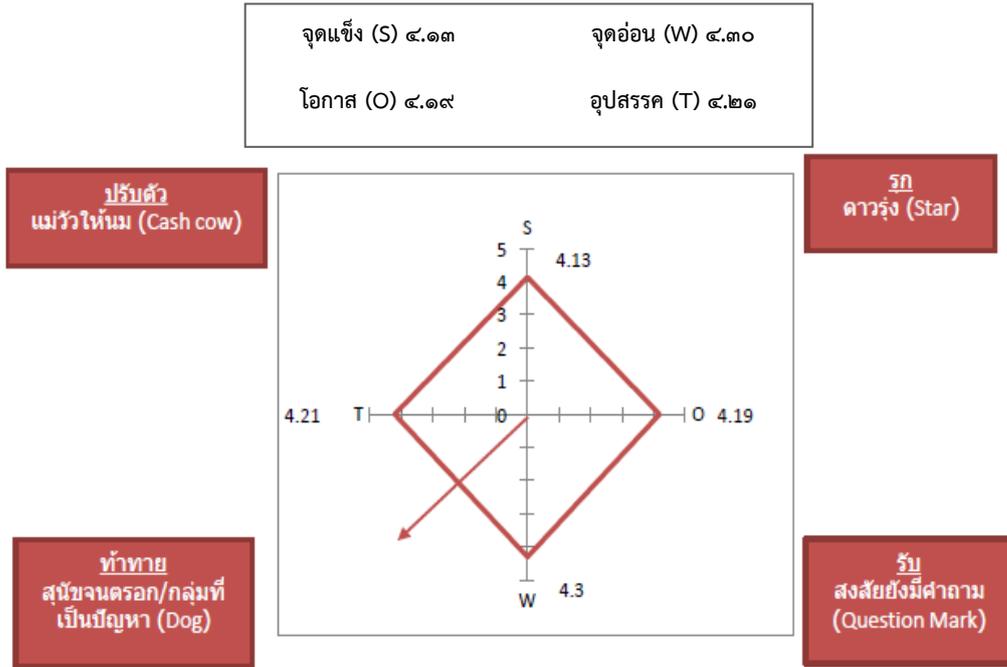
โอกาส (Opportunity)

ลำดับ	โอกาส (Opportunity)	คะแนน
0๑	๑. การพัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่จังหวัดแพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) ทำให้เพิ่มโอกาสการสร้างมูลค่าการค้าเศรษฐกิจชายแดน	๔.๓๐
0๒	๒. การนำความโดดเด่นมาพัฒนาสู่สินค้าและบริการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติพื้นที่จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา เพิ่มโอกาสการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว	๔.๓๔
0๓	๓. การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวโดยผ่านการจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา รวมทั้ง การดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีการใช้จ่ายสูงในกลุ่มเป้าหมายจากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยว พาน้ำกระยะยาว ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา	๔.๑๒
0๔	๔. ตลาดการท่องเที่ยวขยายตัว จากการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่ม ประเทศ GMS ซึ่งมีความโดดเด่นด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี และธรรมชาติที่คล้ายคลึงกัน สามารถพัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่ หลากหลายร่วมกันและดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ	๔.๑๙
0๕	๕. การส่งเสริมการปลูกพืชในระบบวนเกษตร การปลูกพืชผักปลอดภัยเป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งป่าไม้ และหมอกควัน ได้รับการดูแลและสร้างความยั่งยืนให้กับระบบนิเวศน์	๔.๑๙
0๖	๖. มีการเปิดเสรีทางการค้าและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคต่าง ๆ โดยเฉพาะ GMS และประชาคมอาเซียน (AEC) ส่งผลต่อโอกาสการขยาย การค้าการลงทุน	๔.๑๔
0๗	๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางเรือ และอากาศ เพื่อรองรับ นโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศ ในกลุ่ม GMS และประชาคมอาเซียน (AEC)	๔.๑๒
0๘	๘. นโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมให้เที่ยวเมืองรอง ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ มากยิ่งขึ้น	๔.๑๖
	รวม	๔.๓๐

อุปสรรค (Threat)

ลำดับ	อุปสรรค (Threat)	คะแนน
T๑	๑. ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโลก และความไม่แน่นอนของตลาดสินค้าเกษตร การคาดการณ์ความต้องการของตลาดต่อสินค้าเกษตรไม่มีความแน่นอน ส่งผลต่อการผลิตและราคาสินค้าเกษตร ทำให้เกษตรกรต้องเผชิญกับราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ	๔.๒๒
T๒	๒. แรงกดดันจากมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มขึ้น เช่น มาตรฐานการผลิตสินค้า มาตรฐานด้านความสะอาดและสุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น	๔.๐๘
T๓	๓. จีนและเวียดนามเป็นคู่แข่งที่สำคัญในการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีต้นทุนต่ำกว่า ซึ่งจะมีผลต่อการแข่งขันทางการค้าทั้งเชิงปริมาณ และมูลค่า	๔.๑๔
T๔	๔. การพัฒนาบุคลากรในภาคเอกชนและท้องถิ่น ขาดความตื่นตัวในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันได้ในตลาดสากล	๔.๖๘
T๕	๕. ภัยธรรมชาติมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ภาคเหนือประสบปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง การพังทลายของดิน หมอกควัน ฝุ่นละอองขนาดเล็ก และแผ่นดินไหวเป็นประจำ ซึ่งมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น สาเหตุมาจากปัจจัยภายในที่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อขยายการเพาะปลูกและการเผาป่า	๔.๑๙
T๖	๖. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อผลิตภาคเกษตร ทำให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดความไม่มั่นคงทางด้านอาหาร และรายได้ของเกษตรกร	๔.๒๒
T๗	๗. ปัญหาการเผาป่าของประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เพิ่มปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒	๔.๑๔
T๘	๘. ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีความเสี่ยงทั้งในเชิงความมั่นคง สาธารณสุข และเศรษฐกิจ	๔.๐๑
T๙	๙. มีปัญหายาเสพติดและการกระทำผิดกฎหมายในบริเวณชายแดน เช่น การเคลื่อนย้ายยาเสพติดหรือการค้ามนุษย์ เป็นต้น	๔.๒๒
T๑๐	๑๐. ขาดแนวทางการบริหารจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นภายหลังจากการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยว	๔.๑๘
	รวม	๔.๒๑

๑.๑ ทิศทางของการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ภาพที่ ๓ ทิศทางของการพัฒนากลุ่มจังหวัด

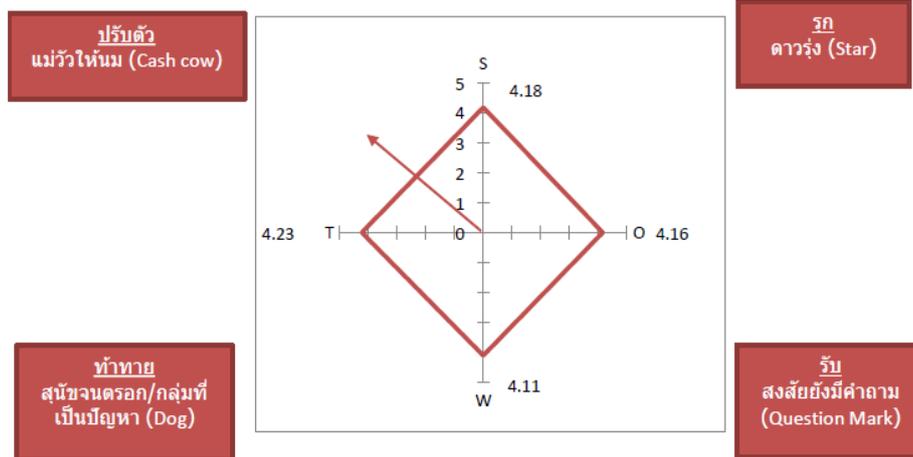
จากการวิเคราะห์และให้น้ำหนักปัจจัยต่าง ๆ พบว่า ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยของจุดแข็ง เท่ากับ ๔.๑๓ (ความสำคัญระดับมาก) จุดอ่อน เท่ากับ ๔.๒๕ (ระดับความสำคัญมากที่สุด) โอกาส เท่ากับ ๔.๑๙ (ระดับความสำคัญระดับมาก) และอุปสรรค เท่ากับ ๔.๒๑ (ระดับความสำคัญมากที่สุด) จึงนำค่าเฉลี่ยสูงสุดของปัจจัยภายในและภายนอกมาหาจุดตัดกัน พบว่า จุดอ่อนและอุปสรรค มีค่าเฉลี่ยสูงสุดทิศทางการพัฒนายุทธศาสตร์ จึงมีสถานการณ์อยู่ที่กลุ่มทำลาย ทั้งนี้ กลยุทธ์ที่ควรดำเนินการ คือ เป็นกลยุทธ์เพื่อการลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม โดยมีเป้าหมายหลัก คือ การป้องกันหรือหลีกเลี่ยงให้สถานการณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ รับมือกับปัญหาและสถานการณ์ที่กำลังเผชิญจากข้อมูลดังกล่าว จะนำมากำหนดเป็นแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดต่อไป

๑.๒ ทิศทางการพัฒนารายประเด็น

จากการพิจารณารายประเด็นการพัฒนา โดยพิจารณาสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ การค้า การลงทุน การเกษตร การท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นสำคัญ โดยได้ทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ในแต่ละประเด็นการพัฒนา รายละเอียดดังนี้

๑.๒.๑ การค้าการลงทุน

จุดแข็ง (S) ๔.๑๘	จุดอ่อน (W) ๔.๑๑
โอกาส (O) ๔.๑๖	อุปสรรค (T) ๔.๒๓

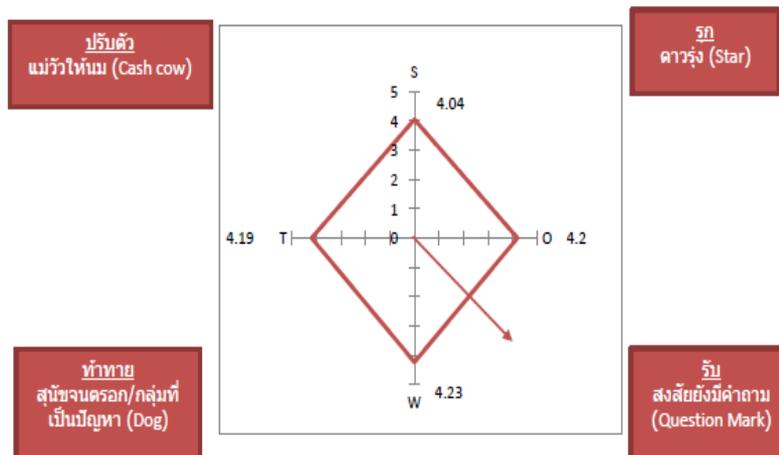

ภาพที่ ๔ ทิศทางของการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดด้านการค้าการลงทุน

จากการวิเคราะห์และให้นำหน้าปัจจัยต่าง ๆ พบว่า ในภาพรวมด้านการค้าการลงทุน ค่าเฉลี่ยของจุดแข็ง เท่ากับ ๔.๑๘ (ความสำคัญระดับมาก) จุดอ่อน เท่ากับ ๔.๑๑ (ระดับความสำคัญมาก) โอกาส เท่ากับ ๔.๑๖ (ระดับความสำคัญระดับมาก) และอุปสรรค เท่ากับ ๔.๒๓ (ระดับความสำคัญมากที่สุด) จึงนำค่าเฉลี่ยสูงสุดของปัจจัยภายในและภายนอกมาหาจุดตัดกัน พบว่า จุดแข็งและอุปสรรคมีค่าเฉลี่ยสูงสุดทิศทางการพัฒนาการค้าการลงทุน ซึ่งสภาวะการดังกล่าว ทำให้ทิศทางการค้าการลงทุนอยู่ที่กลุ่มปรับตัว ทั้งนี้ กลยุทธ์ที่ควรดำเนินการ คือ เป็นกลยุทธ์ที่เป็นจุดแข็งด้านการค้าการลงทุนมาช่วยป้องกันหรือหลีกเลี่ยงอุปสรรคด้านการค้าการลงทุน ดังนั้น จากข้อมูลดังกล่าวจะนำมากำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาด้านการค้าและการลงทุนของกลุ่มจังหวัดต่อไป

๑.๒.๒ การเกษตร

จุดแข็ง (S) ๔.๐๔ จุดอ่อน (W) ๔.๒๓
 โอกาส (O) ๔.๒๐ อุปสรรค (T) ๔.๑๙

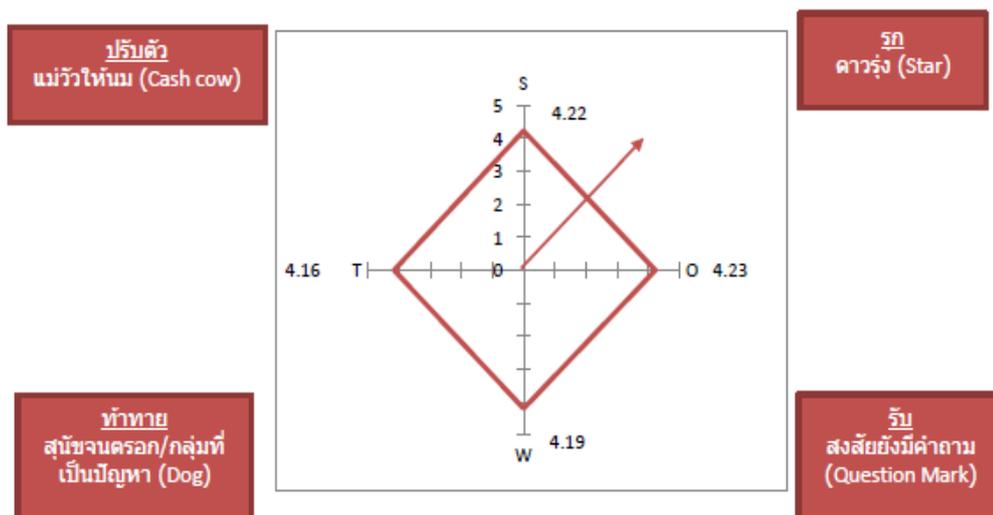

ภาพที่ ๕ ทิศทางของการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดด้านการเกษตร

จากการวิเคราะห์และให้นำหน้าปัจจัยต่าง ๆ พบว่า ในภาพรวมด้านการเกษตร ค่าเฉลี่ยของจุดแข็ง เท่ากับ ๔.๐๔ (ความสำคัญระดับมาก) จุดอ่อน เท่ากับ ๔.๒๓ (ระดับความสำคัญมากที่สุด) โอกาส เท่ากับ ๔.๒๐ (ระดับความสำคัญระดับมาก) และอุปสรรค เท่ากับ ๔.๑๙ (ระดับความสำคัญมาก) จึงนำค่าเฉลี่ยสูงสุดของปัจจัยภายในและภายนอกมาหาจุดตัดกัน พบว่า จุดอ่อนและโอกาสมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตร จึงมีสภาวะการณ์อยู่ที่กลุ่มตั้งรับ ทั้งนี้ กลยุทธ์ที่ควรดำเนินการด้านเกษตรของกลุ่มจังหวัด คือ เป็นกลยุทธ์การใช้ประโยชน์จากโอกาสเพื่อมาปิดจุดอ่อนหรือทำให้จุดอ่อนด้านการเกษตรนั้นลดลง จากข้อมูลดังกล่าวจะนำมากำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดต่อไป

๑.๒.๓ การท่องเที่ยว

จุดแข็ง (S) ๔.๒๒ จุดอ่อน (W) ๔.๑๙
 โอกาส (O) ๔.๒๓ อุปสรรค (T) ๔.๑๖

ภาพที่ ๖ ทิศทางของการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดด้านการท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์และให้นำหน้าปัจจัยต่าง ๆ พบว่า ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยของจุดแข็ง เท่ากับ ๔.๒๒ (ความสำคัญระดับมากที่สุด) จุดอ่อน เท่ากับ ๔.๑๙ (ระดับความสำคัญมาก) โอกาส เท่ากับ ๔.๒๓ (ระดับความสำคัญระดับมากที่สุด) และอุปสรรค เท่ากับ ๔.๑๖ (ระดับความสำคัญมาก) จึงนำค่าเฉลี่ยสูงสุดของปัจจัยภายในและภายนอกมาหาจุดตัดกัน พบว่า จุดแข็งและโอกาสมีค่าเฉลี่ยสูงสุดทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว จึงมีสภาวะการณ์อยู่ที่กลุ่มดาวรุ่ง ทั้งนี้ กลยุทธ์ที่ควรดำเนินการ คือ กลยุทธ์เชิงรุก เป็นกลยุทธ์ที่ใช้จุดแข็งข้อได้เปรียบกับโอกาสที่ตีมากำหนดเป็นกลยุทธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยว จากข้อมูลดังกล่าวจะนำมากำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดต่อไป

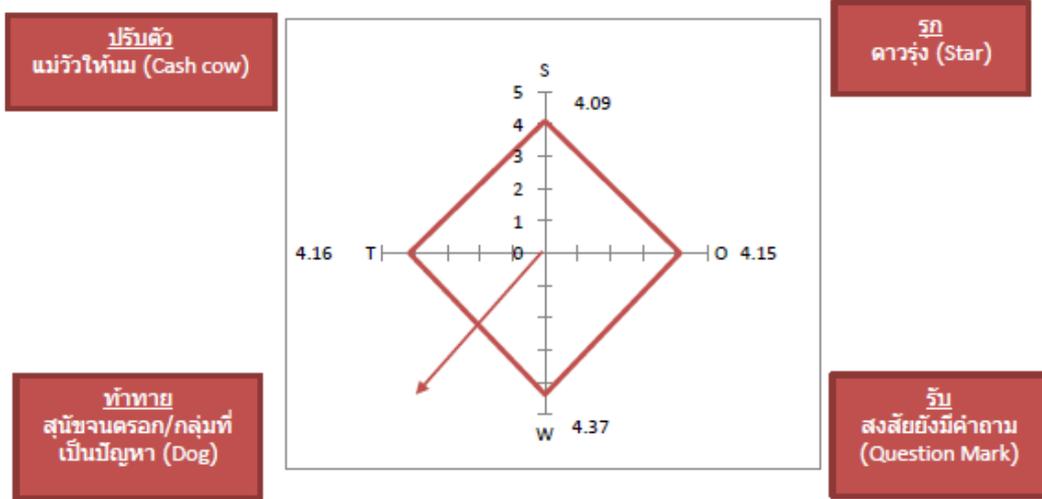
๑.๒.๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (S) ๔.๐๙

จุดอ่อน (W) ๔.๓๗

โอกาส (O) ๔.๑๕

อุปสรรค (T) ๔.๑๖

ภาพที่ ๗ ทิศทางของการพัฒนากลุ่มจังหวัดด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากการวิเคราะห์และให้นำหน้าปัจจัยต่าง ๆ พบว่า ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยของจุดแข็ง เท่ากับ ๔.๐๙ (ความสำคัญระดับมาก) จุดอ่อน เท่ากับ ๔.๓๗ (ระดับความสำคัญมากที่สุด) โอกาส เท่ากับ ๔.๑๕ (ระดับความสำคัญระดับมาก) และอุปสรรค เท่ากับ ๔.๑๖ (ระดับความสำคัญมาก) จึงนำค่าเฉลี่ยสูงสุดของปัจจัยภายในและภายนอกมาหาจุดตัดกัน พบว่า จุดอ่อน และอุปสรรคมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทิศทางการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงมีสภาวะการณ์อยู่ที่กลุ่มทำหาย ทั้งนี้ กลยุทธ์ที่ควรดำเนินการ คือ เป็นกลยุทธ์เพื่อการลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม โดยมีเป้าหมายหลัก คือ การป้องกันหรือหลีกเลี่ยงให้สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ รับมือกับปัญหาและสถานการณ์ที่กำลังเผชิญ จากข้อมูลดังกล่าวจะนำมากำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกลุ่มจังหวัดต่อไป

SWOT and TOWS Matrix เพื่อจัดทำประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

การประเมินสถานะ แวดล้อมภายนอก \ การประเมินสถานะ แวดล้อมภายใน	โอกาส - Opportunity	อุปสรรค - Threats
	<p>๑. การพัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่จังหวัดแพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) ทำให้เพิ่มโอกาสการสร้างมูลค่าการค้าเศรษฐกิจชายแดน</p> <p>๒. การนำความโดดเด่นมาพัฒนาสู่สินค้าและบริการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติพื้นที่จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา เพิ่มโอกาสการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว</p> <p>๓. การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวโดยผ่านการจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยารวมทั้ง การดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีการใช้จ่ายสูงในกลุ่มเป้าหมายจากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา</p> <p>๔. ตลาดการท่องเที่ยวขยายตัว จากการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มประเทศ GMS ซึ่งมีความโดดเด่นด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี และธรรมชาติที่คล้ายคลึงกัน สามารถพัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่หลากหลายร่วมกันและดึงดูด</p>	<p>๑. ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโลก และความไม่แน่นอนของตลาดสินค้าเกษตร การคาดการณ์ความต้องการของตลาดต่อสินค้าเกษตรไม่มีความแน่นอน ส่งผลต่อการผลิตและราคาสินค้าเกษตร ทำให้เกษตรกรต้องเผชิญกับราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ</p> <p>๒. แรงกดดันจากมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มขึ้น เช่น มาตรฐานการผลิตสินค้า มาตรฐานด้านความสะอาดและสุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น</p> <p>๓. จีนและเวียดนามเป็นคู่แข่งที่สำคัญในการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีต้นทุนต่ำกว่า ซึ่งจะมีผลต่อการแข่งขันทางการค้าทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า</p> <p>๔. การพัฒนาบุคลากรในภาคเอกชนและท้องถิ่น ขาดความตื่นตัวในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันได้ในตลาดสากล</p> <p>๕. ภัยธรรมชาติมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ภาคเหนือประสบปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง การพังทลายของดิน หมอกควัน ฝุ่นละอองขนาดเล็ก และแผ่นดินไหวเป็นประจำ ซึ่งมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น สาเหตุ</p>

<div style="text-align: center;"> การประเมินสถานะ แวดล้อมภายนอก / การประเมินสถานะ แวดล้อมภายใน </div>	<div style="text-align: center;"> โอกาส – Opportunity </div>	<div style="text-align: center;"> อุปสรรค - Threats </div>
	<p>นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>๕. การส่งเสริมการปลูกพืชในระบบวนเกษตร การปลูกพืชผักปลอดภัยเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งป่าไม้ และหมอกควัน ได้รับการดูแลและสร้างความยั่งยืนให้กับระบบนิเวศน์</p> <p>๖. มีการเปิดเสรีทางการค้าและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคต่างๆ โดยเฉพาะ GMS และประชาคมอาเซียน (AEC) ส่งผลต่อโอกาสการขยาย การค้าการลงทุน</p> <p>๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางเรือ และอากาศ เพื่อรองรับนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษและเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศในกลุ่ม GMS และประชาคมอาเซียน (AEC)</p> <p>๘. นโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมให้เที่ยวเมืองรอง ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ มากยิ่งขึ้น</p>	<p>มาจากปัจจัยภายในที่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อขยายการเพาะปลูกและการเผาป่า</p> <p>๖. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อการผลิตภาคเกษตร ทำให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดความไม่มั่นคงทางด้านอาหาร และรายได้ของเกษตรกร</p> <p>๗. ปัญหาการเผาป่าของประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เพิ่มปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๘. ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่ง มีความเสี่ยงทั้งในเชิงความมั่นคง สาธารณสุข และเศรษฐกิจ</p> <p>๙. มีปัญหายาเสพติดและการกระทำผิดกฎหมายในบริเวณชายแดน เช่น การเคลื่อนย้ายยาเสพติดหรือการค้ามนุษย์ เป็นต้น</p> <p>๑๐. ขาดแนวทางการบริหารจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นภายหลังจากการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยว</p>
<div style="text-align: center;"> จุดแข็ง – Strengths </div>		

<div style="text-align: center;"> การประเมินสถานะ แวดล้อมภายนอก </div> <div style="text-align: center;"> การประเมินสถานะ แวดล้อมภายใน </div>	โอกาส - Opportunity	อุปสรรค - Threats
<p>๑. เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม GMS ซึ่ง เป็นโอกาสในการดำเนินกิจกรรมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวร่วมกัน</p> <p>๒. มรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นกลุ่มล้านนา ตะวันออกที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถอุตสาหกรรม</p> <p>๓. ระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงกับเมืองหลักในเขตภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง GMS และประเทศข้างเคียง</p> <p>๔. โครงการหลวงและศูนย์ศึกษาพัฒนาตามโครงการพระราชดำริที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัด</p> <p>๕. มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ข้าว ยางพารา ลำไย ลิ้นจี่ ชา กาแฟ และ สับปะรด ที่สามารถทำรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัดทั้งเป็นสินค้าสดและแปรรูป</p> <p>๖. การขยายตัวของพื้นที่เมืองชุมชนและอุตสาหกรรมที่ขาดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพส่งผลกระทบต่อการจัดการ</p>		

<div style="text-align: center;"> การประเมินสถานะ แวดล้อมภายนอก </div> <div style="text-align: center;"> การประเมินสถานะ แวดล้อมภายใน </div>	<div style="text-align: center;"> โอกาส - Opportunity </div>	<div style="text-align: center;"> อุปสรรค - Threats </div>
<p>สิ่งแวดลอมเมือง โดยเฉพาะ การกำจัดขยะมูลฝอย คุณภาพแหล่งน้ำ ผิวดินมีแนวโน้มแยลง สาเหตุหลักมาจากน้ำเสียของชุมชนเมือง ชุมชนที่อาศัยริมน้ำ การท่องเที่ยว (รีสอร์ท โรงแรม) และการปนเปื้อนของสารเคมีที่ใช้ในพื้นที่เกษตรกรรม</p> <p>๗. มีการสังสมองค์ความรู้ของปราชญ์ชุมชน</p> <p>๘. มีความมั่นคงและความปลอดภัยทางครอบครัวและสังคม</p> <p>๙. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามและเป็นฐานให้กับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด</p>		
<div style="text-align: center;"> จุดอ่อน - Weakness </div>		
<p>๑. มีปัญหาหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐาน ซึ่งเป็นผลมาจาก การเผาป่า การเผาในที่โล่ง และการเผาวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ภาวะเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว</p> <p>๒. มีการบุกรุกและตัดไม้ทำลายป่าเพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่ป่าต้นน้ำ ความสมดุลของระบบนิเวศ การสูญเสีย ความหลากหลายทางชีวภาพ ก่อให้เกิดปัญหาการชะ</p>		

<div style="text-align: center;"> การประเมินสถานะ แวดล้อมภายนอก </div> <div style="text-align: center;"> การประเมินสถานะ แวดล้อมภายใน </div>	โอกาส - Opportunity	อุปสรรค - Threats
<p>ล้าหน้าดินในพื้นที่ลาดชัน อุทกภัย ภัยแล้ง</p> <p>๓. ชุมชนท้องถิ่นยังไม่สามารถนำ ทรัพยากรการท่องเที่ยวและทุนทาง สังคมที่มีอยู่ รวมทั้ง โอกาสของ ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านมา ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการ ท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน</p> <p>๔. ขาดระบบการบริหารจัดการน้ำที่ มีประสิทธิภาพ และไม่สามารถนำน้ำ มา ใช้ประโยชน์ด้านเกษตรกรรม อย่างคุ้มค่า</p> <p>๕. ผลผลิตทางการเกษตรไม่มีความ สม่ำเสมอกับความต้องการทางการ ตลาดและขาดการควบคุมคุณภาพ และมาตรฐาน</p> <p>๖. การขยายตัวของพื้นที่เมือง ชุมชน และอุตสาหกรรมที่ขาดการ บริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ส่งผล กระทบโดยตรงต่อการจัดการ สิ่งแวดล้อมเมือง โดยเฉพาะการ กำจัดขยะมูลฝอย คุณภาพแหล่งน้ำ ผิวดินมีแนวโน้มแยลง สาเหตุ หลักมาจากน้ำเสียของชุมชนเมือง ชุมชนที่อาศัยริมน้ำ การท่องเที่ยว (รี สอร์ท โรงแรม) และการปนเปื้อน ของสารเคมีที่ใช้ในพื้นที่เกษตรกรรม</p> <p>๗. เครือข่ายทางการค้ายังไม่มีความ เข้มแข็งส่งผลต่อการกระจายสินค้าทั้ง ภายในประเทศ และต่างประเทศ</p>		

การประเมินสถานะ แวดล้อมภายนอก / การประเมินสถานะ แวดล้อมภายใน	โอกาส - Opportunity	อุปสรรค - Threats
๘. สินค้าชุมชนมีลักษณะคล้ายคลึงกัน และขาดองค์ความรู้ในการ พัฒนา		

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๒ ปี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

เสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมเป้าหมายด้วยนวัตกรรมให้
 สอดคล้องกับแนวทางการขับเคลื่อน BCG

๓.๒.๒ แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและอุตสาหกรรม
 เป้าหมาย
 มีเป้าประสงค์เพื่อ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและอุตสาหกรรมเป้าหมายให้มีศักยภาพ
 การแข่งขัน

๒. เสริมสร้างการประกอบการอุตสาหกรรมเป้าหมายตามแนวทางการขับเคลื่อน BCG
 มีเป้าประสงค์เพื่อ พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายตามแนวทางการขับเคลื่อน BCG เพื่อความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ
 สังคมและสิ่งแวดล้อม

๓. พัฒนาความเข้มแข็งของภาคีเครือข่ายในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมาย
 มีเป้าประสงค์เพื่อ ความร่วมมือ แก้ไขปัญหาอุปสรรค และ เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีเครือข่ายในการ
 ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

ยุทธศาสตร์ชาติ : แผนระดับที่ ๑

ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
 ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท :

๑. การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
๒. ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและอุตสาหกรรมเป้าหมายด้วยนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จากสถานภาพทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน ๑๗,๗๑๓ บาทต่อเดือน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๓๔.๑๙ (ค่าเฉลี่ยของประเทศ = ๒๖,๙๑๕ บาทต่อเดือน) โดยจังหวัดในกลุ่มมีรายได้ ดังนี้</p> <p>จังหวัดเชียงราย รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน ๑๔,๔๙๗ บาทต่อเดือน เป็นลำดับที่ ๗๗ ของประเทศ</p> <p>จังหวัดพะเยา รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน ๑๗,๖๗๓ บาทต่อเดือน เป็นลำดับที่ ๖๙ ของประเทศ</p> <p>จังหวัดน่าน รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน ๑๗,๘๘๖ บาทต่อเดือน เป็นลำดับที่ ๖๘ ของประเทศ</p> <p>จังหวัดแพร่ รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน ๒๑,๗๙๖ บาทต่อเดือน เป็นลำดับที่ ๔๓ ของประเทศ</p> <p>อย่างไรก็ตามกลุ่มจังหวัดฯ มีศักยภาพในด้านการเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเกษตร โดยปัจจุบันมีการแปรรูปพืชผัก ผลไม้ และสินค้าเกษตรขั้นต้นที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำ วัตถุดิบสำคัญในพื้นที่ ได้แก่ ข้าว ชา กาแฟ สับปะรด และสมุนไพร</p> <p>ดังนั้น ภาคเอกชน โดย สมาคมอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และสถาบันการศึกษาในพื้นที่ คือ มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ในลักษณะ Center of Excellence (CoE) ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง คือ กระทรวงอุตสาหกรรม และอุทยานวิทยาศาสตร์ในพื้นที่ภาคเหนือ จึงเห็นควรพัฒนานวัตกรรมการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่ผลิตภัณฑ์เกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงและสร้างรายได้ให้เกษตรกร มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้เป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารแปรรูปที่มีนวัตกรรมและมีมูลค่าเพิ่มสูงในภูมิภาค</p>

<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑) เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกร ผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าเกษตร ด้านการแปรรูป การพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๒) เพื่อพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนมาตรฐานการตรวจวัดคุณภาพสินค้า การแปรรูปเพิ่มมูลค่าให้สินค้าเกษตร พืชเศรษฐกิจ สมุนไพรพื้นบ้านที่สำคัญของภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๓) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการตลาด ส่งเสริมช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศโดยทำงานแบบบูรณาการร่วมมือด้านการเกษตรระหว่างเกษตรกร ชุมชน ผู้ประกอบการในพื้นที่กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>๑) เกิดผู้ประกอบการใหม่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย</p> <p>๒) เกิดการนำระบบดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓) เกิดผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรมูลค่าสูงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ผลิตภัณฑ์</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>๑) ความพึงพอใจผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๒) ความพึงพอใจต่อการนำระบบดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓) มูลค่าผลิตภัณฑ์ใหม่สูงขึ้นมากกว่าผลิตภัณฑ์เดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>๑) ด้านยุทธศาสตร์ชาติ : สอดคล้องและสามารถตอบสนองเป้าหมายในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์</p> <p>๒) ด้านเป้าหมายของแผนปฏิรูปประเทศในด้านเศรษฐกิจ : เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยระยะสั้นมุ่งเพิ่มผลิตภาพในอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูป</p> <p>๓) ด้านแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมืองฯ) : ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือที่มีเป้าหมายที่จะพัฒนาให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง” โดยยกระดับอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูป สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าในพื้นที่ที่เป็นแหล่งผลิตที่สำคัญ</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ – ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐</p>

<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>จัดฝึกอบรมเฉพาะผู้ประกอบการ กลุ่มทายาทธุรกิจ และกลุ่มนักศึกษาที่มีความสนใจเป็นผู้ประกอบการ จำนวน ๕๐ ราย ตามหัวข้อดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การสร้างแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการอาหารให้ประสบความสำเร็จ ● การสร้างแนวคิดทางธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในยุค Digital ● การวางแผนธุรกิจ ● การนำเสนอแนวคิดทางธุรกิจเพื่อการลงทุน <p>- อบรมปฏิบัติการเชิงลึกด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๕๐ ราย</p> <p>(ระยะเวลาตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๕๐ ชั่วโมง)</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ยี่สิบล้านบาทถ้วน)</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>๑. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน</p> <p>๒. สภาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p> <p>๓. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p>

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงตามแนวทาง BCG พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ตามข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) ในการประชุมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ณ หอประชุมนานาชาติ ๔๐ ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ ให้กระทรวงอุตสาหกรรมร่วมกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปด้วยนวัตกรรม SMEs ๔.๐ ให้มีคุณภาพตามแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารในเขตภาคเหนือตอนบน โดยให้มีการบูรณาการกับโครงการเมืองนวัตกรรมอาหารของประเทศ รวมทั้ง สนับสนุนให้ประชาชนได้ใช้ระบบ Online ให้เกิดประโยชน์</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีผลิตผลด้านการเกษตรกรรมเป็นจำนวนมาก และมีสถานประกอบการในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหาร ซึ่งมีสัดส่วนการประกอบกิจการประมาณร้อยละ ๕๐ ของโรงงานทั้งหมดในพื้นที่ โดยมีวัตถุดิบที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ชา กาแฟ สับปะรด</p>

	<p>ลำไย ถั่ว เป็นต้น ถือเป็นพื้นที่ซึ่งมีศักยภาพในการพัฒนาไปสู่ระบบเกษตรอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก</p> <p>อย่างไรก็ตาม ผลผลิตทางการเกษตรบางส่วนยังพบปัญหาราคาคต่ำ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการแปรรูปผลผลิตดังกล่าว โดยเชื่อมโยงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย เข้ามาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ให้สามารถเชื่อมโยงไปสู่ตลาดและผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ให้มีขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจตามแนวทาง BCG</p> <p>๒) เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในอนาคต</p> <p>๓) เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจให้กับผู้ประกอบการและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ในการเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>๑) ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดจำนวน ๑๐๐ ผลิตภัณฑ์ต่อปีประมาณ</p> <p>๒) ผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงได้รับความรู้ในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและแนวโน้มของตลาด จำนวน ๑๐๐ ราย</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์ใหม่สูงขึ้นมากกว่าผลิตภัณฑ์เดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐</p> <p>๒) ระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง</p> <p>แนวทางการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม (ส่งเสริมและสนับสนุนการนำการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม เทคโนโลยี มาใช้ในการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม)</p>
๗. ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ – ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) จัดสัมมนาสร้างพัฒนาศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการอาหารเชิงนวัตกรรมให้ประสบความสำเร็จ (๒ วัน) จำนวน ๑๐๐ ราย

	<ul style="list-style-type: none"> ● ให้ความรู้เกี่ยวกับ Trend ของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูป ● การเสวนาและสร้างแรงบันดาลใจ ● ศึกษาดูงานสถานประกอบการ/สถาบันที่เกี่ยวข้อง ● การเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการเพื่อการพัฒนา <p>๒) พัฒนาผลิตภัณฑ์โดยแนวคิดนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (๑๐ man - day) จำนวน ๑๐๐ ผลิตภัณฑ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ให้ความรู้หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ● ให้คำปรึกษาแนะนำการสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์ให้เข้มแข็ง ● การพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรม ● การพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ <p>๓) จัดกิจกรรมนำเสนอผลิตภัณฑ์ต้นแบบเพื่อสร้างความร่วมมือทางธุรกิจและการลงทุนการธุรกิจร่วมระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ซื้อที่มีศักยภาพ (๒ ครั้ง)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● จัดแสดงผลภัณฑ์ต้นแบบ (Demo Show) ในงานแสดงสินค้าที่มีความเกี่ยวข้อง ๑ ครั้ง ● นำเสนอผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างความร่วมมือทางธุรกิจและการลงทุน (Pitching) ๑ ครั้ง <p>๔) จัดสัมมนาสรุปผลการพัฒนาและทิศทางการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปในพื้นที่ (๑ วัน) จำนวน ๑๐๐ ราย</p> <ul style="list-style-type: none"> ● นำเสนอผลการพัฒนา และแนวคิดในการต่อยอด ● เสวนาทิศทางการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมและเกษตรแปรรูปเพื่อสร้างความเข้มแข็งในพื้นที่ ● สร้างเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปในพื้นที่
๙. งบประมาณ	๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามสิบล้านบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ.

และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี ระยะ ๕ ปี

(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๖๗๐)

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี ๒๕๖๔
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ ๔.๐ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของไทยให้เติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๖ ภายในปี ๒๕๖๕	ภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพ ปัจจัยการผลิตรวมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕ ภายในปี ๒๕๖๕	ประตูการค้าสากล โดดเด่น วัฒนธรรมล้านนา สินค้าเกษตรปลอดภัย ประชาชนร่วมใจอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อาหาร และสมุนไพร ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง	การผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับต่างประเทศ	เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหาร
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม	การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม	การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ	สร้างความโดดเด่นของผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรบนพื้นฐานของภูมิปัญญาสร้างสรรค์
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม	พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศิลปวัฒนธรรม และสุขภาพ เพื่อสร้างรายได้สู่ชุมชนและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน ได้มีส่วนร่วมในการบูรณาการการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ตามบทบาทและภารกิจที่จังหวัด/ กลุ่มจังหวัดมอบหมายอย่างครบถ้วน

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของ สอจ. ตาม แผนยุทธศาสตร์การพัฒนอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๔

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน ได้มีการเสนอแผนงาน/โครงการต่าง ๆ ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ทั้งในระดับจังหวัด และระดับกลุ่มจังหวัด และได้มีการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามโครงการ/ กิจกรรมที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งผลการดำเนินงานภาพรวมเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้